

MUTUA PREVISORA BARCELONA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

MÚTUA PREVISORA BARCELONA, fundada l'any 1935, és una Mutualitat de Previsió Social sense ànim de lucre, que ofereix als seus associats un servei de previsions eficaç, avantatjós i, el que és més important, a preu de cost.

Li oferim una àmplia gamma de productes que cobreixen les contingències més probables que poden succeir al llarg de la vida:

- Pla de Jubilació
- Incapacitat Professionals Transitòria
- Assistència Sanitària
- Alta Cirurgia
- Hospitalització per Intervenció Quirúrgica
- Hospitalització per Accident
- Defunció Temporal (quota fixa)
- Defunció Temporal Renovable Anualment
- Accidents
- Orfenesa
- Servei d'enterrament

La nostra provada experiència li pot ésser molt beneficiosa.
Consulti'ns

PLAÇA TETUÁN, 3
08010 BARCELONA
Tfon.: 93 265 67 00

CULTURAL

BUTLLETÍ INFORMATIU

COLLBLANC I LA TORRASSA - L'HOSPITALET
ANY XXIII - I TRIMESTRE 2008 - Nº. 89

CATALÒNIA

A T E N E U

Presentem el primer butlletí de l'any 2008, satisfets d'haver seleccionat i aconseguit el variat reguitzell d'actes que festejarem en el transcurs de l'any, en motiu de la celebració del 25è aniversari de la fundació del nostre Ateneu Cultural Catalònia.

Per quina senyalada raó i per la seva pluralitat han estat tots curosament organitzats amb l'entusiasme i desig pel qual tots ells resultin de l'agrat i disfrut dels nostres associats i amics.

A la penúltima pàgina, els avancem ja especificats, si bé, continuarem informant-vos puntualment amb més amplitud en properes notificacions.

... Prepareu-vos a participar-hi !

Sumari

Pòrtic	2
Libèl·lula (poesia)	3
Vides minades	5-6
M.Rodoreda- celeb 25è ...	7
L'amistat	8
Evocació miradors.....	10-11
La cuina	13
Josep Romeu.....	14-15
Vellesa (poesia)	16
Parlem de fútbol	17
Espurnes de saviesa	19
Actualitat	20-21
Escriptors desconeguts	23
Curiositat del llenguatge.	24
Regim de felicitat	24
La partida	26
Coses de casa.....	27

COS DE REDACCIÓ

Jaume Roca
Angelina Estalrich
Josep M^a. Calmet

Maquetació: Joaquim Buendía
Rafael Camarasa (Coordinació)

EDITA: ATENEU CULTURAL CATALÒNIA

Rafael Campalans, 16 2on. – 08903
L'Hospitalet

Telf: i Fax : 93 – 440.49.37

La redacció del butlletí no es la responsable de l'opinió dels seus col·laboradors ni comparteix necessàriament totes les opinions.

DIPÒSIT LEGAL B 35580-89

Adherits a la Federació d'Ateneus de Catalunya

Amb el suport de l'Àrea d'Educació i Cultura de l'Ajuntament de l'Hospitalet

Amb la col·laboració de:
Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General d'Actuacions Comunitàries i Cíviques

COSES DE CASA

COSES DE CASA

Igual que com cada any, el passat mes d'octubre es van començar puntualment totes les activitats previstes, els cursos de guitarra, piano, i altres. Aquest any hi teníem la novetat del "country", i certament va arrencar amb força concurrència d'alumnes, que cert ha merescut el seu beneplàcit doncs, el ballen divertint-se al temps que es distreuen.

El passat dia 11 de novembre, van fer la clàssica sortida "sorpresa", que com cada any era prou esperada. Va resultar molt complerta, tant amb la visita cultural, en la passejada, com en la funció teatral. En pàgines centrals d'aquest butlletí, i ha un resum més extens d'ella.

Igualment, el 22 del mateix mes, va tenir lloc en el nostre estatge, una xerrada de dietètica, a càrrec d'una persona professional amb el títol de "Menjant de tot, es més fàcil aprimar-se".

Els concerts de la nostra coral "Cor Creixent", tal com estaven previstos per aquestes diades nadalenes es van celebrar, tant el de la Parròquia de Sant Ramon el dia 15 de desembre, com el de Vilassar de Mar el 22 del mateix mes, aconseguint els dos, l'assistència d'un nombrós públic interessat en escoltar les seves veus que van ser premiades al final amb calorosos aplaudiments.

Hem d'advertir que per un error involuntari a l'hora d'imprimir l'últim butlletí, fèiem constar en la portada l'indicació de "III trimestre 2007, n° 86", quan en realitat tenia que figurar el n° 87. Demanem disculpes per aquesta anomalia i que ja hem corregit en el present amb el n° que ja li correspon, o sigui el :

"IV Trimestre – 2007 – n° 88"

Ateneu Cultural Catalònia

Puntes al coixí

Guitarra

Solfeig

Coral

Teatre

Manualitats

Arts aplicades

Dibuix i pintura

Macramé/tapissos

Catala

Escacs

Sardanes

LA PARTIDA

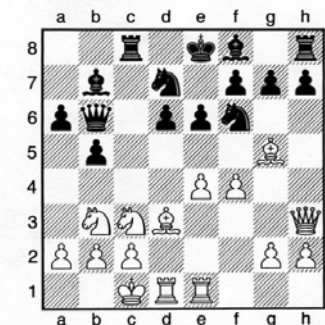
POESIA

Fritz 8 Impresión, LLB , 25/02/2008

1

SHIROV,ALEXEI 2755
 ANAND,VISWANATHAN 2799
 XXV Torneo de Ciudad Morelia y Linces 2008
 [Fritz 10 (20s)]

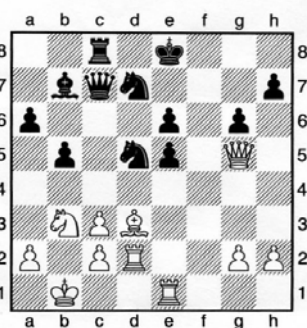
B96: Defensa Siciliana (variante Najdorf)
 1.e4 c5 2.♂f3 d6 3.d4 cxd4 4.♗xd4 ♘f6
 5.♗c3 a6 6.♙g5 e6 7.f4 ♗bd7 8.♖f3 ♖c7
 9.0-0-0 b5 10.♙d3 ♙b7 11.♙he1 ♖b6
 12.♗b3 ultima jugada del libro ♙c8 13.♖h3
 Diagrama

♙xc3! La mejor defensa... ataque! 14.♖xc3
 ♖c7 Las negras amenazan ganar material:
 Dc7xc3 15.♗b1 ♙e7 [15...♖xc3?
 no es bueno 16.e5 Decoy: e5 ♗d5
 17.exd6+...] 16.e5 dx e5 17.f5 Las blancas
 amenazan ganar material: f5xe6. ♗d5
 18.♙xe7 [No 18.fxe6 ♙xg5 19.exd7+
 ♗d8+] 18...♗xe7 [18...♗xc3+ 19.♗a1
 ♗xe7 20.♙d2=] 19.fxe6 [19.♙d2 e4 20.fxe6
 ♗7f6] 19...fxe6 Disminución de la seguridad
 del rey negro. [19...♗xc3+!? tiene algunas
 virtudes obvias 20.♗c1 fxe6] 20.♖g3= g6
 Previene el salto o el avance a f5 21.♙d2 ♙c8
 22.♖g5+ ♗e8 Diagrama

(Diagrama)

23.♖g4?! Las blancas amenazan ganar
 material: Dg4xe6 [¿23.♗a1!?= pudiera ser
 una alternativa viable] 23...♗xc3+ ♗ 24.♗a1
 ♙d5 25.♙e3? [25.♖h3 ♗c5 26.♖h6+]
 25...♗f6 [25...e4!? 26.♙xe4 ♗f6 27.♙xg6+
 hxg6 28.♖xg6+ ♖f7 29.♖h6+] 26.♖h4+
 ♖e7 27.♙f1? [27.♖h3 ♖b4 28.♙f3+]

27...♙xb3+ 28.cxb3 [28.♙xc3 ♙xc3
 29.axb3 ♖a3+ 30.♗b1 ♙e3+] 28...♗ce4!
 Doble Ataque: f1/a1 29.♙b2 [29.♙xe4 ♙c1+
 Doble Ataque] 29...♙c1+ 30.♙b1 ♖c5
 [30...♖c5 31.♖e1 ♖d4+ 32.♙c3 ♙xe1
 33.♙xb5+ axb5 34.a4 ♖xc3+ 35.♗a2 ♙e2+
 36.♗a3 b4#]
 0-1

IMPORTANT PARTIDA del CAMPIONAT

DE CATALUNYA Per equips.

LIBÈL·LULA EN VOL

Que fas bella libel·lula
 saltant entre les flors del taronger ?
 És de matí, hi ha rosada,
 el ginebró encar no ha despertat,
 vas i vèns pel brançam de la boxeada
 o et quedes encisada
 mirant el verd de la molsa,
 l'esclat proper del boix grèvol
 o l'heura que s'arrapa per l'arbrat.

Ara no facis d'espia dimonis,
 aprèn a gaudir la joia
 que entorn de cada cosa s'hi endevina.
 El bell marfull del jardí,
 El card florit, l'aloc de torrentera,
 la cuca de llum o el bernat pescaire.
 Mira el poni con gusta l'herba gerda,
 la flor d'oriol salvatge
 o l'esbarzer que aplega ja les mòres.

Pere Vives Sarri

Pluch

ASESORÍA FISCAL - LABORAL - GESTORÍA

Teléfono 93 449 62 10
Fax 93 449 85 65

Carretera de Collblanc, 32, entlo. - 08903 L'Hospitalet (Barcelona)

**Muebles
San Jose**

Progreso, 66 (Collblanc)
08904 L'Hospitalet
Tel. 93 440 62 62

Fortuny, 1 (Collblanc)
08903 L'Hospitalet
Tel. 93 448 09 74

i n t e r i o r i s m o

**DECORACION
MANAU, S.L.**

- PINTURAS
- PAPELES PINTADOS
- CORCHO
- MOQUETAS
- PAVIMENTOS PLASTICOS
- PARQUET MADERA

VENTA Y COLOCACIÓN

Collblanc, 46 - Tel. 93 449 00 54 - Fax 93 448 43 87 - 08903 L'HOSPITALET

50
Aniversari
1951-2001

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES, S.L.
Fundador: Vicenç Pallarès i Cartaïa

C/ Paris, 30, 1er (Collblanc) - 08904 L'Hospitalet de Llobregat.
Tèlèfon 93 449 14 14 - Fax 93 334 72 48

C/ Riera Blanca, 35-39 Tel. 93 449 85 63 08028 Barcelona.
C/ Riu d'Or, 36 Tel. 93 280 27 55 08034 Barcelona.

FLORS
per casa

la Diagonal 557 - Local 1-17 - 08029 BCN - Tel. 93 439 02 09

CENTRE DE PODOLOGIA
Font Podòlegs

FRANCESC D'ASÍS FONT - Col. 75
JOSEP M.ª FONT - Col. 629

Av. Sant Ramon Nonat, 20, 2.ª, 1.ª
Tel. 93 449 02 37

08028 BARCELONA

CHURRERIA - CHOCOLATERIA

FERNANDEZ

Ctra. Collblanc, nº. 51
Tel. 93 448 27 90
L'HOSPITALET

PLURALITATS

REGIM DE FELICITAT GRÀCIES A DÉU, CADA DIA !

- **Per despertar-vos:**
Aixequeu-vos amb bon peu
i feu una salutació a la vida.
- **Per esmorzar:**
Una tassa gran de confiança
i algunes torradetes d'esperança.
- **Per dinar:**
Poseu sobre la taula un ram de pensaments positius.
Amanida variada de paciència, coratge i fe.
Plat fort: acceptació.
Ho condimenteu amb alguns grans de saviesa i un
trosset gran de certesa.
Tot això regat amb un gran somriure.
- * **Per sopar:**
Escudella d'alegria.
Gratinat d'amor.

Degusteu tot això amb harmonia i calma.
- **Quan aneu a dormir:**
Una infusió de flors de pau.

Bon profit

Anònim Transcripció: A.E.M.

CURIOSITATS DEL LLENGUATGE

Viceverses de paraules. En tota llengua els viceverses són força curiosos. En català ho són també com es pot veure en alguns dels exemples següents:

Ni una costella a la brasa, ..que una brasa a la costella.
 ... una vela cara,... que una caravel·la.
 ... mort de pena,... que pena de mort.
 ... galimaties,... que Maties Galí.
 ... un joc de taula, ..que una taula de joc.
 car ron, ... que roncar.
 ... la cullera de fusta,... a la fusta de Cullera...
 ... una bóta de dona, ...a una dona devota.
 ... un viatge de gorra, .. a una gorra de viatge.
 ... un pesic de pa, ... a un pa de pessic.
 un all sec,... a un secall
 ... senyora d'abric, ... a un bric de senyora.
 ... vestits de ball,o ball de vestits
 ... mil cent,... a cent mil.

JOTAMÉ

QUESTIONS OPINABLES

VIDES MINADES

El ser humà s'acostuma a tot, i nosaltres ens hem acostumat a sentir parlar de les "mines antipersones". Creiem que és una cosa ja passada que es dugé a terme en algunes guerres. Ens hem oblidat que es tardaran molts anys a fer desaparèixer aquest perill que encara avui persisteix en les zones afectades i que mutila cada dia gran nombre d'infants. Suara llegia una revista que m'ha deixat corglaçada. Els infants desconeixen l'existència d'un camp de mines al lloc on acostumaven a recollir llenya per a l'ús familiar. Els pares també ho desconeixen. Encara que les guerres en aquests països hagin acabat, els corredors minats es mantenen inhumanament amb la intenció de protegir campaments o zones militars a les quals no interessa que s'hi aproximïn mirades foranes. No importa que aquestes precaucions mutilin gran quantitat d'infants avui dia. Per altra part, ni ha tantes d'aquestes mines !.

Però en el món no hi ha només "vides minades" per l'acció de les "mines antipersona". Hi ha també la "minació" de la pobresa, de la manca de recursos per treballar la terra, de la manca d'aigua potable que faci possible la vida en les zones més desheretades. Els que poden fer-ho emigren i queda minada la seva cultura, els seus costums, les seves arrels a la terra que els ha vist néixer. Són valors que queden minats. És cert que molts d'ells emigren contents, car van a països la vida dels quals els és més plaent. És cert que la immigració es recolza en l'esperança humana de viure en un món millor, però sovint aquells que realment viuen en l'extrema pobresa no poden fugir d'aquesta situació, mentre que d'altres més ben dotats econòmicament, sí que poden fer-ho.

VIDES MINADES.....

Tots hauriem d'estar interessats en una política migratòria més justa i intel·ligent. Però això no dona la impressió que es dugui a terme d'una manera seriosa. La pregunta més rellevant no és com controlem millor les nostres fronteres, sinó què es podria fer perquè les persones no es veiessin obligades a abandonar els seus països d'origen que sempre suposa un desarrelament dolorós i una pèrdua d'aquells valors de la cultura autòctona.

Hi ha doncs, situacions diverses de "vides minades" la falta de democràcia als països pobres on la riquesa dins i la que els ve de fora sovint no repercuteix a solucionar la pobresa del poble, ans bé a omplir les arques dels governants. D'altra part, la Humanitat ha perdut la sensibilitat i els països econòmicament forts es dediquen més a absorbir en benefici propi la riquesa natural dels països pobres que a ajudar-los a sortir de la seva pobresa. Vivim en un món com si la Terra fos el rebost inagotable d'una part de la Humanitat. Consumim amb voracitat sense atendre les queixes mudes que ens arriben des de dos tercers parts del nostre planeta. Només cal observar la voràgine compradora del proper passat Nadal. És aquest el missatge nadalenc?. I el missatge de tot l'any que ningú fem nostre?: "Estimeu-vos els uns als altres..." Amén.

A. E. M.

A petició del CLUB DE LOS ESCRITORES DESCONOCIDOS, ens plau publicar, traduït l'escrit següent:

ESCRITORES DESCONOCIDOS:

A tot el món i principalment a Espanya, som molts els escriptors que tenim obres editades o autoeditades, no és cap deslluïment, i continuem desconeguts del gran públic per no haver pogut o sabut promocionar les nostres obres. Per això és vital que se'ns conegui, i és sàpiga que existim i que els nostres llibres siguin llegits.

Des de fa gairebé 10 anys *El Club de los Escritores Desconocidos*, associació nacional sens ànim de lucre fundada i creada a través de la iniciativa privada, promociona llibres autoeditats o realitzats per editorials petites. Els escriptors tenen en aquesta altruista associació un mitjà gratuït per rebre informació i suport per la valoració, edició i comercialització dels seus treballs literaris. És un fòrum on s'hi poden exposar els problemes i experiències comunes.

El Museu de l'Escriptor situat a Roda de Barà (Tarragona) acull un fons bibliogràfic de més de 200 títols diferents. Autors de tota Espanya que han dipositat les seves obres per a la seva promoció, coneixement del públic i venda. Gràcies a aquesta iniciativa cultural es fomenta i impulsa l'escriptura i la lectura de noveles i escriptors desconeguts que tenen obres d'alta qualitat publicades i que si no fos per aquesta permanent exposició i per les pròpies iniciatives romandrien a l'anonimat.

Hem de recordar que els escriptors que avui formen part de la nostra literatura als qui coneixem i comprem els seus llibres, un dia eren desconeguts pel gran públic i les seves obres foren rebutjades per moltes editorials, amb els quals no hi vegeren un mitjà per obtenir beneficis, molts d'ells també varen pagar de la seva butxaca les seves primeres edicions. És per això que invitem a tots els escriptors a que es posin en contacte amb nosaltres i conjuntament podrem fer que la nostra veu s'escolti i la nostra ploma sigui llegida.

ABRAHAM MÉNDEZ RAMOS
President Club Escritores Desconocidos
(In Memoriam)

BARCELONA

Portaferrisa, 24-26	Tel. 93 318 20 98
Pelai, 60	Tel. 93 302 32 76
Pelai, 8	Tel. 93 317 72 95
Sants, 19	Tel. 93 421 25 18
Sants, 427	Tel. 93 449 80 21
Francesc Macià, 1	Tel. 93 200 13 78

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Avgda. Miraflores, 44	Tel. 93 449 19 24
Rosa d'Alejandro, 41	Tel. 93 437 45 78
Ctra. de Collblanc, 13-15	Tel. 93 449 75 94

RECEPCIÓ DE MERCADERIES I OFICINES

Isaac Peral, 17 Esq. Pedro Ponce de León s/nº. (Polígon Industrial) Sant Just Desvern	Tel. 93 473 23 54
Baix Llobregat	

OPINIÓ

L'ANY DE MERCÈ RODOREDA

L'escriptora Mercè Rodoreda va néixer a Barcelona l'any 1909 i durant tot aquest any 2008 es vol recordar la seva obra realitzant tot un seguit d'actes.

A nosaltres ens agradaria recordar-la a través d'alguna de les seves obres i animar-vos a llegir-la i disfrutar-la. Qui no ha llegit o vist en teatre la seva obra "**La plaça del diamant**"; "**Semblava de seda i altres contes**" que és un recull de contes que intenta recuperar contes escrits al llarg de tota la seva vida; "**Viatges i flors**" que se centren en dos elements que són constants de l'escriptora (ciutats o pobles, flors); la novel·la "**Mirall trencat**".

Els JOCS FLORALS ben aviat els celebrarem i la primavera ja ha arribat. Aquesta **FLOR VERMELLA** del seu llibre "Viatges i flors" ens acosta a aquesta natura tan preciosa i a la vedada tan delicada:

FLOR VERMELLA

Està clavada a la branca; sense coll. Encesa d'un vermell dolorós, quan l'aire s'atura i la bufa, la vora dels pètals tremola. I a la nit, quan l'herba és freda i les serps beuen llet, a cada pètal tibant li surt una gota de sang negra: plana i dura com les llavors de la síndria. Humida. És la malura. Val més no tocar-la. La malura crema la flor i a la malura la podreix un xàfec. Les lluernes, que són sàvies, encenen el fanalet. I miren.

CELEBREM EL 25è. ANIVERSARI

Amb motiu de la celebració del 25è aniversari del nostre Ateneu, ens agradaria ens féssiu arribar qualsevol document (foto, programa, ...) d'algun esdeveniment de la nostra entitat des de la seva fundació. Us donem les gràcies per la vostra .col.laboració.

TENCASA
SERVICIOS INMOBILIARIOS

ZONA
LA TORRASSA, S.L.
Progreso, 122
08904 L'Hospitalet

MANEL SANVILA VALIENTE
RESPONSABLE

Tel 93 449 56 16 Fax 93 449 56 16
www.tencasa.com

✓ COMPRA - VENTA DE PISOS

✓ VALORACIÓN GRATUITA

CADA AGENCIA TIENE UN TITULAR PROPIO Y ES AUTONOMA

CULTURA

L' AMISTAT

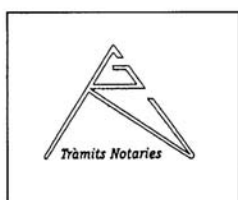
El diccionari ens defineix el significat de cada paraula, ço que fa que els humans ens podem entendre, a desgrat de qui ha éssers, que sembla que no vulguin capir el que representa cada mot, puix la seva actuació sembla que no acabin d'entendre el seu significat o bé, tinguin un concepte completament diferent del seu sentit.

Un mot que a mi personalment m'agrada és l'AMISTAT . i si llegim el seu significat, veurem que diu: “és l'afecció d'una persona envers una altra, nascuda d'una estimació i benevolència mútues, més enllà dels lligams de la sang i de l'amor sexual”. El nostre riquíssim patrimoni cultural, quan diu per exemple que “un bon amic és un do del cel”, o bé, “un bon amic no és conegut fins que és perdut” demostra la importància de l'amistat Tots, més o menys, tenim o hem tingut bons amics que ens han permès conèixer el què és la veritable amistat.

A la vida, no obstant, hem pogut veure que hi ha persones que “passen” de l'amistat i que també ignoren o volen ignorar el sentit de les paraules no sabem pas amb quina finalitat que, per altra part, moltes vegades poden representar un perill per la societat.

Quan expressem “un bon amic” parlem d'una relació envejable que ens enorgulleix, ja que és d'un valor molt apreciat i que fa que les persones sentin un afecte envejable.

JAROCA

GESNOT 2003, S.L.

Assessoria Fiscal, comptable,
jurídica i laboral
Doctor Martí Julià, 19 3er
Occident, 2 1er
Tel. 93-334-64-66 – Fax 93-334-67-93
08903 L'Hospitalet
email: sara@enotaria.net

ACTUALITAT

I així anem vivint dins un cercle viciós, car les empreses multinacionals augmenten la seva producció pressionades per les peticions dels consumidors que, certament no enriqueix a aquest, sinó a les grans empreses. El cercle de la pobresa es va engrandint inexorablement.

No sé si algú de vosaltres va escoltar l'interviu que la Mònica Terribes va fer un temps enrere a en Pere Casaldàliga a través de la TV catalana. Aquesta magnífica periodista que cada dia ens delecta amb les seves entrevistes mitjançant el programa “La nit al dia”, va anar expressament al Brasil per fer un reportatge sobre els punts de vista d'en Casaldàliga. Va ser un reportatge extens, il·lustratiu, emotiu, curull d'humanisme i testimonial d'una vida dedicada al servei dels més pobres. El meu desig més viu era que tantes persones de bona voluntat que conec, l'estessin escoltant. Del reportatge en vaig treure una conclusió **global final: tothom, categòricament tothom, pot fer quelcom pels altres.**

Sóc ben conscient que no tothom està en condicions d'ajudar els altres econòmicament, però també crec que a moltes persones no se'ls ha ocorregut pensar que, per exemple, podien fer quelcom per el tercer món tot i poguent fer-ho. Parlant amb un amic que col·labora amb l'obra Intermón Oxfam, vaig preguntar-li quantes persones coneixien que podent fer-ho, donessin el 0.7 dels seus ingressos per el tercer món. Em digué que tenien força casos però que se'n necessiten molts més. Que fins i tot, perquè en tenen constància, que no poques persones en recursos molt minsos, donen fins i tot el 7%

Naturalment aquesta informació és prou seriosa per qüestionar les nostres actituds i els nostres compromisos.

A. E. M.

Ateneu Cultural Catalònia

Puntes al coixí**Arts aplicades****Guitarra i Solfeig****Dibuix i Pintura****Coral****Macramé / Tapissos****Sardanes****Escacs**

L'ERA DEL CONSUM

El gran filòsof i científic francès René Descartes (1596-1650), és l'autor de la coneguda "penso ... així doncs, existeixo" que dominà el desenvolupament del racionalisme posterior.

Avui dia, però, Descartés hauria segurament construït la frase d'una altra manera: "consumeixo... així doncs, existeixo". Perquè ja no som al segle XVII, sinó al segle XXI. El gran filòsof i científic francès René Descartés (1596-1650), és l'autor de la coneguda frase: "penso.... així doncs, existeixo" que dominà el desenvolupament del racionalisme. Vet ací la transformació del nostre pensament i, de retruc, de les nostres actituds.

El consumisme domina la nostra societat actual.

Dins la dimensió econòmica el cicle del consum n'és el rei. Tot gira al voltant d'ell. Es veu ja amb els infants. Recordo el temps en que jo anava d'excursió amb la mainada de l'escola. Duïen impròpies quantitats de diners a la butxaca: era la seva "paga", em deien. Calia gastar-ho. Tot. Amb el que fos "És que encara em queden diners", em deien.

Si anem amb intenció investigadora a "El Corte Inglés" en dies de rebaixes i escoltem els comentaris de les clientes, oïrem comentaris sovint força reveladors: "això no ho necessito pas, però està força rebaixat i no m'ho vull perdre". Jo vaig sentir aquest comentari a una dona que ja anava carregada de paquets. Llavors em pregunto: el racionalisme s'ha convertit en irracional ?.

Vivim en l'era del consum. No es tracta de consumir bens bàsics i necessaris, sinó de consumir bens superflus. El mot "consum" el trobem en tots els aspectes de la vida social. Fixem-nos en els slogans de les campanyes electorals: "si nosaltres guanyem, abaixarem la carestia dels nivells de consum". Els polítics saben bé que el mot "consum" és un agulló per el poble que els votarà.

Dubto que davant d'aquest slogan, els que cauen en la trampa política pensin que això d'abaixar els nivells afavorirà la solidaritat. L'economia política es legitima per infiltrar en els votants la il·lusió del propi creixement econòmic: un cotxe més bò, un vestit més a la moda, ja més rarament un pis més luxós (els pisos són "figues d'un altre paner"). A mi sempre m'ha interessat saber quants ciutadans han pensat: "magnífic !". Així podré destinar un tant per cent dels meus ingressos per assistència al "tercer món"

"El consum crea riquesa", em deia una coneguda meva que, per cert, consumeix molt. Riquesa, a quin món ? li vaig preguntar. Va quedar perplexa encara espero la resposta. No ho sap pas: és un altra slogan. Fa poc vaig llegir també, no sé on, que quan algú ens pregunta: " com et va la vida ?", caldria respondre-li: "comparat amb qui ?". Els "productors" de consumisme han arribat a fer creure al poble que qui consumeix augmenta la riquesa del país; i el poble no s'atura a pensar que mentre uns s'enriqueixen, gairebé amb la mateixa proporció hi ha altres éssers humans que s'empobreix. Però que hi voleu fer. No deu interessar gaire fer segons quina mena de reflexions. El que hom pensa és quina nova adquisició moderna podrà assolir si augmenten les seves possibilitats de consumisme.

MODA HOME

ESCODA ESCODA

Dr. Martí Julià, 32
08903 HOSPITALET

Tel. 93 449 77 50

RECORDS

EVOCACIÓ I MIRADORS

“ A la tardor si hi entrava pels carrers amb aquell aire solitari i trist que venia de les eres. La boira es dissipava en serrells i ble que s’arrelaven de les cantonades o s’arremolinaven dels racons per, a la foscant del dia, convertint-se en “nocheznos” reservats. Les campanes de l’església començaren en aquest moment un toc d’agonia. Algú del poble havia mort”

Jo desitjava que aquest fos l’inici d’una novel·la relacionada amb el meu passat, del meu poble, del temps passat. No tindria aquella meticulositat proustiana, tan plena de parèntesis argumentals i digressions que tensen el fil de l’atenció gairebé fins el trencar-la, on més que el plaer de la lectura sembla que existeixi el repte de no perdre’s en el camí de Swaan. La meua peresa mental i física i el meu desconcert al no saber com ordenar el tractament de tantes perplexitats feren la resta. Em vaig endormiscar en aquestes ratlles de tràmit.

Estava en el mirador de la llotja de la parròquia del poble de Torreperogil. Les campanes tocaven a mort al meu poble, i això era cert. Vull ser enterrat aquí vaig dir-me. Un dia tocaran per mi aquestes campanes vaig dir-me. Però ja no sento com a meua ni la meua nostàlgia. Se la quedà tota per ell Juan Ramón Jiménez en “ El viaje definitivo”. El seu semblant mostrava pena al comprovar que penso i veig al través de les idees i els ulls d’altres que em precediren – encara que, a vegades, aquests “altres” siguin jo mateix, la meua infància i adolescència, la meua joventut i maduresa -, que moldejaren els meus sentits, la representació del paisatge que ells gravaren a la ment i que ja no es correspon amb la realitat. Perquè és que canvia també el propi paisatge, i no es tracta pas d’un complex “heraclitano”.

Recordo, per exemple, un parell de miradors que ja han perdut gran part de la seva facultat primordial, simplement pel sol fet que els arbres que es plantaren ja fa dècades al seu voltant han crescut, desvirtuant la funció del mirador. Un d’ells està a les terres de Gandesa i des del qual prenia les seves decisions el general Franco a la batalla de l’Ebre. Avui no podria més que albirar quelcom entre les branques que l’envolten. L’altre és a Úbeda, al final dels jardins presidits per l’estàtua de l’alférez Rojas Navarrete, i des del qual jo veia la meua adolescència rebotada contra el blau de la serra i somniava ésser poeta. Avui, pel mateix procés que anteriorment citava, ja no recordo la meua adolescència des del mirador ubetense, perquè en prou feines queda entre els crescuts arbres un arc breu on poder abocar-se i fer la foto parcial d’un ahir espuri, fictici..

Des de la llotja es perd a la meua vista en un horitzó d’oliveres que Cazorla escursa amb les seves dents de serra- Però juntament a l’empriu, a les proximitats del poble, es veuen encara algunes vinyes, de totes maneres insuficients per la denominació d’un fort vi negre, putatiu de Torreperogil però de sang manxega.

PENSAMENTS

ESPURNES DE SAVIESA

En els ulls del jove crema la flama,
en els ulls del vell brilla la llum.

Fa una immensa tristesa pensar que
la natura parla, mentre el gènere
humà no escolta.

Tothom qui té una ocupació,
té una oportunitat.

En la vida no hi ha premis
ni càstigs, sinó conseqüències.

Quan ha de decidir el cor,
és millor que decideixi el cap.

El sol ens dóna vida,
la natura ens dóna amor.
No cal riure, sols somriure,
no perdent mai la il·lusió.
La sort es té si t’estimen,
i si estimes ho tens tot.

Recull de J.C.

Pere Estella

a
s
t
i
s
s
e
r

Llobregat, 22 08904 - L'Hospitalet (BCN)
Tel. / Fax 934 490 060

**PERE
ESTELLA
CATERING**

AURO CASH LA BALEAR

COSMETICA, HIGIENE
I NETEJA

Ramon Pallarés i Nicolau
ADMINISTRADOR DE FINQUES

Travassera de les Corts, 48, 2on. 4°
08903 L'HOSPITALET DE LL. (Barcelona) Telèfon 93 334 65 54

codina
materials i complements de construcció
reformes i instal·lacions

ceràmiques
sanitaris
aixetes
mobiliari de bany
ciments

tel. 93 449 77 11
fax 93 334 98 28
rafael campalans, 9
collblanc
08903 l'hospitalet

RECORDS

EVOCACIÓ I MIRADORS.

Una més de les paradoxes i superxeries d'aquesta vida accelerada i adulterada. De la mateixa manera, però al contrari, l'oli autèntic de la meua terra es comercialitza amb altres etiquetes que li donen un fals llinatge del noest.

Si els meus "texans" no són de Texas ni la meua "colònia" prové d'Alemanya, si tanta mistificació m'enreda i confon fins l'avorriment, tampoc puc estar segur de si arriba la tardor amb aquell vent, que potser era festiu i alegre, que no podia venir d'unes eres que fa temps es van urbanitzar, ni m'atreveixo a pronosticar que la boira desaparegués més aviat o més tard, ni molt menys que les seves filagarses anessin a transformar-se en "nocheznos" paraula que dec a la fecunda imaginació dl meu amic Blas López Checa).

Però quelcom havia d'escriure a l'haver estat pulsada la corda gairebé insensible ja, de la meua ànima per un plecte de bellesa des d'aquella talaia del meu poble.

Tampoc deu ésser cert – com jo hauria volgut acabar la novel·la que la meua peresa mental jamai escriurà – que l'atri de l'església romangués solitari, que fos mitja tarda, que hi haguessin grans d'arròs escampats davant de la seva portada i que els coloms estiguessin picotejant.

Perquè, després de Juan Ramon, ja no ens queda nostalgia.

Antonio Hurtado Poyatos

ÀREA COLLBLANC
ALMACEN DE JAMONES
Embutidos y quesos
Progreso, 7 - Telf. 93.448.18.55 08904 L'HOSPITALET
Secadero: Chinarral, Guijuelo (Salamanca)
WWW.ÀREACOLLBLANC.COM

ESPORTS

PUERTAS METALICAS

J.A. MANSERGAS, S.A.

Admón. y Fábrica:

c/. Schumann, 33-35

Pol. Ind. CAN JARDÍ

08191 RUBÍ (Barcelona)

Apto. Correos, 110

Tel.: (93) 588 56 60

Fax: (93) 588 47 47

Exposición y Ventas:

Arizala, 73

Tel.: (93) 334 75 00

Fax: (93) 449 36 47

08028 BARCELONA

PARLEM DE FUTBOL ?

A les retransmissions esportives a TV3 i de Catalunya Ràdio, massa sovint sentim expressions i paraules incorrectes que a mi em dol sentir ja que s'encomanen i la gent recorda més les paraules mal dites que les genuïnes.

I si ens centrem en el futbol ens podem adonar que tant en les retransmissions, cròniques, reportatges, etc. es parla de *remat* en lloc de *rematada*, es parla de *fossat* al lloc ocupat per l'entrenador. Seria molt més senzill dir-ne *el banc de l'entrenador*. És parla també de *sacar o fer el saque* quan el més natural seria emprar el verb *treure*. Tampoc és correcte que del fet de jugar a futbol no se n'hauria de dir treballar.

És poc comprensible que, en lloc d'anar desapareixent aquests equívocs, persisteixen i s'amplien. I no solament els mots que hem comentat ja que n'hi ha molts més i que possiblement es puguin comentar una altra vegada.

A part d'això hi ha un fet que, a mi, em crida molt l'atenció. El camp del Barça des de fa molts anys és conegut com el CAMP NOU. Sembla que després de més de cinquanta anys, CAMP NOU, no és pas massa adequat i sembla que ja és hora de trobar un nom molt més apropiat puix de Nou, el Camp, ja no en t'és res.

ROMI

Diet
CenterHerbolari
DietèticaC/. Sants, 216
Telf. 93 330 46 69
08028 BarcelonaC/. Juan Güell, 172
Telf. 93 490 87 02
08028 BarcelonaMercat Sgda. Família
C/. Mallorca, 425
Telf. 93 436 97 12
08013 Barcelona

ACTUALITAT

QÜESTIONS OPINABLES

Anar amb “ el cor a la mà”

Valorar, entendre i comprendre els altres, per què és tant complicat ? El somriure ens fa conèixer la primera impressió d'una persona sempre que aquest somriure no sigui falç. Un somriure obert i sincer predispesa immediatament als sentiments. De petits aprenem aquest procés d'una manera inconscient. L'infant s'adona si és estimat d'aquell que li somriu sense que ningú li ho hagi ensenyat. A mida que ens anem fent grans, aprenem com i amb qui poden confiar, d'una manera raonada. Ens fem capaços de les diferenciacions. Ens fem hàbils en llegir rostres per aconseguir un objectiu: entendre'ns amb els altres.

Però no n'hi ha prou en llegir rostres, com els infants. Hi ha rostres que no arriben a dir-nos res. La intuïció dels infants no ens va en nosaltres. Cal llavors llegir les actituds, els valors inherents a la persona humana. Crear una reciprocitat de valors assenta les bases d'una entesa i, per tant, d'una convivència satisfactòria.

La diferència de l'infant amb nosaltres és que aquest va amb “el cor a la mà”. Tots els adults hauriem de poder fer el mateix. Llavors el món seria un paradís. Però això és tant bonic com utòpic. Aquell qui es llança a aquest agradable exercici, ha de comptar amb les patacades que anirà rebent. És però, una actitud molt lloable que exigeix una bona dosi de valentia, de generositat i per què no ? d'amor.

He fet aquesta mena de preàmbul, evidentment massa llarg, com a introducció a un conte del literat rus Lleó Tolstoi, evidentment massa curt. És un conte que, de petita, sempre m'ha impressionat molt.

LA PEDRA

“ Un home pobre anà a trobar un home ric i li demanà almoïna. El ric no li donà res.- Ves-te'n – li digué. El pobre no en feu cas.

L'home ric s'enutjà. Prengué una pedra i va engegar-la damunt de l'home pobre. Aquest la recollí i va ficar-se-la a la butxaca. – Duré aquesta pedra fins que arribi el dia que jo li pugui tirar.

POESIA

L'ARREPLEGA-PAPERS

Tothom l'haurà vist amb el sac a l'espatlla
que porta la marca de tos els femers;
no el fèssiu seguir la massa recte una ratlla...
que el vi no és amic dels camins deturats

El gec estripat i la gorra esbotzada
fan joc amb les calces i el ròncal calçat;
la fosca camisa no ha vist la bugada
d'ençà de vint anys que no s'ha despullat.

Les llargues estades que fa a les tavernes
les vores dels parpres li pinten de sang
i els ulls petits semblen duen lluernes
que brillen enmig d'una cara de fang.

El nas monstruós, tot vermell de punta,
li penja balder sobre el llavi de dalt
i el místic bigoti amb la boca s'ajunta
on sols hi conserva, corcat, un queixal.

Quan furga ajupit sobre el munt de deixalles,
amb veu cavernosa remuga cançons
d'uns tèrbols amors esmaltats de baralles
de mosses i lladres, i reis i presons.

I aquells quatre rals que els drapaires li donen
pel sac de papers que ha pogut recollir,
talment com anguilles s'esmunyen i es fonen
al ritme febrós d'una set sense fi.

Mes ell diu que això no li dona quimera
perquè no li queden genives ni dents,
ni noses de fills que li vagin darrera,
ni amics pidolaires, ni amants ni parents.

Per ell tots els dies són fills d'altres dies
iguals en l'ahir i en l'avui. ¿El demà... ?
Demà és un pretext dels qui tenen manies
per fer-nos estrènyer els cinc dits de la mà !

Ni el sol ni la lluna li porten cap dèria,
ni el cor ni el cervell no li donen neguits;
sols viu somniant amb la blanca misèria
D'uns gots d'aiguardent que li vibren als dits.

Ningú no li sap el seu jaç ni la taula;
quan l'últim badall de la son el fa esclau,
es fon en la nit, com un ésser de falla
dragat per la fosca absorbent d'algun cau.

Tothom l'haurà vist amb el sac que tragina,
mig ple de papers i mig ple de cançons.
Aquells, són diners i aiguardent i boirina;
aquestes... l'aspecte immortal del seu fons.

Antoni Bonastre i Sanou
(1905 – 1971)

APUNTS... i ANECDOTARI SARDANISTA D'ÀMBIT LOCAL (XII)

CRÒNICA DEL VIATGE SORPRESA 2007

Era ben esperada aquesta nova excursió de l'Ateneu, primer perquè guardem un bon record de l'última feta al País Càtar. i en segon lloc, per ser aquesta d'avui, la "clàssica de cada any, o més ben dit, la de la "sorpresa". Així doncs, motivats per aquestes dues raons, amb la il·lusió de cadascú ens reunirem el diumenge 11 de novembre a les 8 del matí en el lloc habitual per començar-la, totalment ignorants del recorregut i el que fariem al llarg del dia. Ho teníem clar, això sí, que la primera parada seria la d'esmorzar...Les altres, ja com era de costum les hauríem de descobrir, segons les "pistes" que "l'organització" ens aniria facilitant.

Bé, el primer lloc escollit per esmorzar (per la majoria endevinat) va ésser a La Gleva, (prou conegut, per tenir ja referències d'anteriors parades en altres viatges) . Després del pa amb tomàquet acompanyat d'un gran assortiment d'embotits que tothom en va menjar tot el que va volgué i del cafè, sortirem cap a la ciutat de Vic, on ens hi esperava el guia que ens acompanyaria a la "visita estrella" com era la del Museu Episcopal.(i quina visita, a molts les "pistes d'ajuda" els hi va anar molt bé per endevinar-la).

Veient el nou edifici, construït en el mateix emplaçament que ocupava l'antic col·legi de Sant Josep i al costat del gran campanar romànic de la Catedral, ja deduïren d'entrada que el recorregut de la visita per les seves sales ens resultaria força interessant. Certament així va ésser. Doncs el férem primerament per la de pintura i escultura del romànic català del segle XII i XIII, on hi vam escoltar unes vàlides explicacions sobre les imatges i figures de fusta d'autèntic valor històric museístic, com són el conjunt del "Davallament d'Erill la Vall" entre altres. Així mateix, veiérem pintures i retaules, com també els murals dels absis del Brull i d'Osomort, igualment de gran interès per la seva antiguitat i conservació. Admirarem amb detall un gran retaule d'alabastre i les seves perfectes figures molt ben conservades fet en aquella època en un taller de St. Joan de les Abadesses. A continuació seguirem per altres sales ja amb la transició del romànic al gòtic de la meitat del sg. XIV, admirant més peces, figures, i pintures fins al final de la visita. Un cop acabada, donant-nos compte que encara ens quedaven per veure les sales del vidre i d'indumentària, ja sortirem amb el temps lliure, just per passejar uns moments per la tant coneguda plaça Major.

Ja de nou a l'autocar altre cop, - noves preguntes i respostes desxifrades.- Anàvem doncs cap al Parador Nacional de Sau, on hi vam fer una altra visita, (alguns van entrar al seu vestíbul poguent observar els salons). Va resultar molt satisfactòria l'estona que hi vam fer parada, prenent el sol d'un migdia esplèndid.com també el fer-se fotografies en un punt tant emblemàtic i senyalat com és en el lloc on es va firmar el famós Estatut La vista del paisatge privilegiat i el poder contemplar (encara que un xic lluny) enmig del pantà ara malauradament amb un nivell molt baix d'aigua, emergint el campanar i l'església del poble de Sant Romà ens va impressionar.

OPINIÓ

Un viatge curt i quasi sense donar-nos compte, ja estàvem ben assentats al restaurant de Tavernoles per dinar-hi, on ja ens hi esperaven. Èrem al "restaurant Colomer" un establiment amb molta concurrència i força conegut a la comarca de l'Osona. Vam menjar molt bé i ben servits, detall que tots plegats al final ho vàrem agrair, com igualment la sobretaula que varem poder fer.

La nostra ruta de mitja tarda, ens portava ja més a prop de casa. La "última pista", (la de les maletes i endevinada per tots) era ben clara, anàvem al teatre Condal a veure en Joan Pera i "les seves maletes". Tots hi vam riure molt, proporcionant-nos una vetllada teatral molt satisfactòria, posant punt final a la "sortida sorpresa 2007"... Bé, de fet, la vam acabar com és costum de cada any, al nostre estatge, amb el sorteig i repartiment dels premis entre tots "els participants", acompanyat d'un piscolabis regat amb cava i brindant per l'èxit de la jornada resumida en cinc principals visites, la de "carregar piles, esmorzant", la "cultural", la turística", la "gastronòmica" i per últim, la "divertida"...o no és veritat ?.

Josep Me Calmet

Sepulcre
Segle XII. Pedra.
Provinent
del monestir
de Sant Pere
de Casseres.

